

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantajat vaativat komission sen päätöksen kumoamista, jolla hyväksyttiin Yhdistyneen kuningaskunnan ”pelastamistuen” muodossa myöntämä valtiontuki British Energy plc:lle (jäljempänä BE), joka on Yhdistyneen kuningaskunnan sähkön-tuottaja. Sen pääasiallinen sähkönlähde on ydinvoima.

Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös on lainvastainen sikäli kuin siinä ei arvioitu riittävästi eikä asianmukaisesti yhtäältä sitä, oliko tuki perusteltua vakavien sosiaalisten vaikeuksien vuoksi ja toisaalta sitä, oliko tuki rajattu tarvittavaan vähimmäismäärään, valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen suuntaviivojen⁽¹⁾ 23 kohdan e alakohdan mukaisesti.

Kantajat väittävät erityisesti, että vastaajana oleva toimielin päätteli virheellisesti, että ilman kyseessä olevaa tukea BE olisi maksukyvytön ja että sen olisi mitä todennäköisimmin lopetettava toimintansa, tarkastelematta sitä, olisiko BE:n asettaminen yrityssaneeraukseen ollut sopiva pelastusoperaatio, johon olisi liittynyt pienemmän tukimäärän myöntäminen, tai mahdollisuutta sulkea ainoastaan yksi tai useita sen voimaloista niiden kaikkien sijaan.

Kantajat eivät lisäksi yhdy komission päätelmään siitä, että ydinvoimaloita ei voida pitää toimettomina ja että BE:n voimaloita ei voitu sulkea aiheuttamatta syvää huolta ydinturvallisuudesta.

Kantajat väittävät lopuksi, että komissio päätteli virheellisesti, että BE:n voimaloiden sulkeminen johti siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan sähköntuotantokapasiteetista menetettiin 20 prosenttia, mikä on omiaan vaarantamaan toimitusvarmuuden, ja että se joka tapauksessa jätti huomiotta vain yhden tai usean BE:n laitoksen sulkemisen vähäisemmän vaikutuksen tuotantokapasiteettiin.

⁽¹⁾ EYVL 1999, C 288, s. 2.

Michael Cwikin 30.4.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-157/03)

(2003/C 184/84)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Michael Cwik, kotipaikka Tervuren (Belgia), on nostanut 30.4.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Nicolas Lhoest, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa pääsihteerin 13.6.2002 tekemän päätöksen, jolla vahvistetaan ilman muutoksia kantajasta 1.7.1997 ja 30.6.1999 väliseltä ajanjaksolta laadittu arviointikertomus
- kumoaa komission 13.1.2003 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan 13.9.2002 tekemä valitus
- velvoittaa vastaajan maksamaan 10 000 euron suuruisen korvauksen
- velvoittaa vastaajan korvamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on Euroopan komission pääosaston II virkamies. Miltei kahden vuoden viivästymisen jälkeen kantajasta laadittiin arviointikertomus ajanjaksolle 1997/1999. Arvioinnin tarkastaja vahvisti tämän arviointikertomuksen.

Kantajan mukaan komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja käyttänyt harkintavaltaa väärin kyseistä arviointikertomusta laatiessaan. Vaatimustensa tueksi kantaja väittää myös, että komissio on rikkonut henkilöstösääntöjen 43 artiklaa, minkä vuoksi menettely on virheellinen. Kantajan mukaan vastaaja on myös laiminlyönyt perusteluvelvollisuuttaan.

Scania AB:n 4.5.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-163/03)

(2003/C 184/85)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Scania AB, kotipaikka Södertälje (Ruotsi), on nostanut 4.5.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja S. Pappas.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission yrityskeskittymiä valvovan yksikön 4.3.2003 tekemän päätöksen
- kumoaa komission yrityskeskittymiä valvovan yksikön 16.4.2003 tekemän päätöksen
- kumoaa komission yrityskeskittymiä valvovan yksikön 24.4.2003 tekemän päätöksen
- kumoaa komission kieltäytymisen tutkia Volvon osakeomistusta Scaniassa koskevaa luovutusjärjestelyä ja määrätä välittömästi luovutuksesta, kuten on vaadittu 20.2.2003 pidetyssä kokouksessa ja kirjallisesti 21.3.2003 päivätyssä kirjeessä

- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on kuorma- ja linja-autojen valmistaja. Komissio on riidanalaisilla päätöksillä kieltäytynyt määräämästä AB Volvo luovuttamaan välittömästi osakeomistuksensa Scania AB:ssä ja ilmoittamasta kantajalle päätöksen Volvo/Renault Véhicules Industriels (VI) mukaisen Volvon osakeomistusta Scaniassa koskevan luovutuksen luottamuksellisia ehtoja. Näiden komission päätösten perusteella AB Volvo on kyennyt säilyttämään määräävän aseman Scaniaan nähden lähes neljän vuoden ajan.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yrityskeskittymäasetuksen (¹) 8 artiklan 4 kohtaan, 6 artiklaan ja 18 artiklan 3 kohtaan.

Kantajan mukaan komissio rikkoi yrityskeskittymäasetuksen 8 artiklan 4 kohtaa kieltäytyessään määräämästä välitöntä luovutusta kantajan vaatimuksesta. Kantaja väittää, että AB Volvolla on vähemmistöosuutensa perusteella oikeudellisesti ja tosiasiallisesti yksinomainen tai Investor AB:n kanssa yhteinen määräysvalta Scaniassa, mikä komission olisi pitänyt lopettaa.

Kantaja vetoaa lisäksi yrityskeskittymäasetuksen 6 artiklaan. Kantajan mukaan komission olisi pitänyt peruuttaa päätös Volvo/Renault ja tarkastella uudelleen luovutuksen ehtoja. Kantaja väittää, että Volvo rikkoi luovutusta koskevaa sitoumustaan, kun se osallistui Scanian päätöksentekomenettelyyn.

Kantaja väittää myös, että komission olisi pitänyt antaa Scaniaalle tiedot, jotka liittyvät luovutuksen hyväksytyihin luottamuksellisiin ehtoihin sellaisina kuin ne ovat päätöksessä Volvo/Renault (VI). Kantaja väittää olevansa asianosainen, jota asia koskee suoraan ja jonka komission olisi pitänyt antaa tutustua päätökseen Volvo/Renault sisältyviin tietoihin.

Lopuksi kantaja väittää, että luovutuksen loppuunsaattamista koskevan määräajan pidennys vuodesta 2003 vuoteen 2004 ei ole automaattinen, vaan komission pitäisi arvioida ja perustella sitä.

(¹) Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 257, s. 13).

Ampafrance SA:n 8.5.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-164/03)

(2003/C 184/86)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Ampafrance SA, kotipaikka Cholet (Ranska), on nostanut 8.5.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Cristina Bercial Arias.

Johnson & Johnson GmbH oli myös ensimmäisessä valituslautakunnassa käydyn menettelyn osapuolena.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 4.3.2003 asiassa nro R 220/2002-1 tekemän päätöksen tai muuttaa sitä niiltä osin kuin siinä ei ole hyväksytty kantajan vaatimuksia; sekä toteaa, että vanusta tehdyt vaiplat eivät ole samankaltaisia saksalaisen tavaramerkin bebe (nro 1 168 346) kattamien tavaroiden kanssa, että tavaramerkit bebe ja monBeBé (logo) eivät ole siten samankaltaisia, että niiden välillä voi aiheutua sekaannusvaara, ja että yhteisön tavaramerkkiä nro 297 309 koskeva rekisteröintihakemus hyväksytään kokonaisuudessaan,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Ampafrance SA

Haettu yhteisön tavaramerkki: Yhdistetty sana- ja kuviomerkki monbebé luokkiin 3, 5, 8, 10, 11, 12, 18, 20, 21, 22, 24, 25 ja 28 kuuluvia tavaroita varten. (Hakemus nro 297 309.)

Sen tavaramerkkien tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Johnson & Johnson GmbH

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen tavaramerkki bebe, joka on rekisteröity luokkiin 3, 16 ja 24 kuuluvia tavaroita varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätöksen osittainen kumoaminen ja rekisteröintihakemuksen osittainen hylkääminen tiettyjen tavaroiden kuten saippuoiden ym. osalta; valituksen hylkääminen muilta osin.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen (sekaannusvaara).